

L'REVISTA del VALLÈS

"Els Pastorets de l'Hospital són la suma d'una il·lusió col·lectiva"

PACO MONJA

—Quins Pastorets veurem a l'Hospital General els propers dies 23 i 24 de gener?

—Seran realment especials, ja que celebrem el 25è aniversari de la primera representació el Nadal de 1984, i qui més qui menys valora aquest fet. 25 anys després, la gent podrà veure els tradicionals Pastorets de Josep Maria Folch i Torres però amb uns tocs personals de l'escriptor granollerí Santi Montagud, que ha introduït alguns elements que fan referència a Granollers, a uns quants personatges de la ciutat i de la comarca... I estrenem també uns nous decorats dels germans Castells de Cardedeu. Nosaltres afrontem el repte com si d'un homenatge a l'Hospital es tractés.

—Quanta gent intervén?

—Si tenim en compte els actors, els integrants de la coral i els tècnics, serem unes 110 persones.

—Se sabran el paper en aquesta ocasió?

—Això és el de menys! El que importa és la voluntat que hi posa la gent i la il·lusió col·lectiva amb la qual tothom hi participa. Nosaltres treballem amb transpunts, però... sempre ens n'hem sortit bé.

—Vostè ha intervingut sempre?

—Jo he intervingut des del primer any, tot i que alguna vegada no he pogut fer-ho per estar lesionat... Al llarg de tots aquests anys hi ha hagut situacions de tota mena, com els anys en què no es van representar, però afortunadament vam recuperar l'empenta i aquí seguim.

—Hi ha bons actors?

—Déu n'hi do! La llista seria llarga i segurament me'n deixaria uns quants, però hi ha gent que ha deixat petjada: Josefina Planas, Jordi Esquius, Lourdes Sagalés, Marnel Balcells, Josep Mercader... Però vaja, jo el que voldria destacar és que tots els que han pujat a l'escenari ho han

fet sempre molt bé.

—Diuen que alguns grans il·lustres com el Dr. Carles Vallbona, que ho fa tot gairebé bé, sovint no té massa temps de preparar el seu paper...

—El Dr. Vallbona no té gairebé temps per a res, degut a la gran quantitat de coses que fa i la seva participació és sempre molt ben rebuda. Recordo que en una de les seves últimes actuacions va treure una moderna agenda electrònica per lligar aquest fet amb el tema de la pèrdua de memòria... Ens va fer riure molt a tots.

—Els costa trobar gent?

—Si ho comparem amb allò que ens passava fa 25 anys, les coses són diferents, ja que semblava que aleshores hi havia un entorn social més favorable. Malgrat tot, seguim vius, tot i que, evidentment, a les noves generacions, això de fer Pastorets...

—En aquests nous Pastorets tocats per la ploma de Montagud, l'Hospital General surt, no surt, queda bé, malament...

—Sortirà i queda bé.

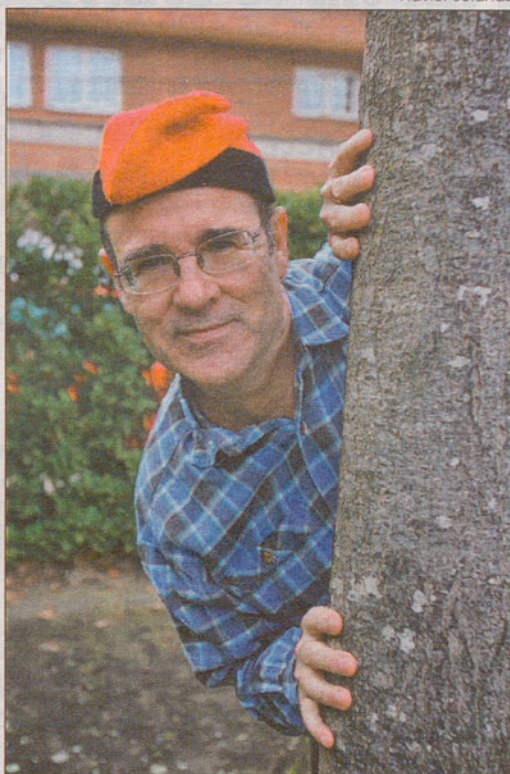
—En el dia a dia l'Hospital General queda bé per al Dr. Germà Morlans?

—La meua experiència de 30 anys em diu que hem crescut molt i molt ràpidament. Hem passat de 400 treballadors a 1.500 en pocs anys, la comarca del Vallès ha crescut consi-

derablement... Jo tinc la impressió que s'ha produït una desproporció entre la gent que teníem d'atendre i com la podíem atendre. I això ha creat tensions. Vull pensar que amb la nova posada en marxa del Servei de les Consultes Externes les coses milloraran.

—Vostè és Dr. Premi Excel·lència i diuen també que és la bondat personificada professionalment parlant.

—Si diuen això és que deuen parlar del gran equip amb el qual tinc la sort de treballar. ♦

Xavier Solanas

Germà Morlans i Molina (Llinars del Vallès, 11-1-1956). Metge de professió, exerceix des de fa trenta anys a l'Hospital General de Granollers com a especialista en medicina interna i geriatria, essent actualment el Cap de Secció de la Unitat de Cures Pal·liatives, creada el 1997. Tot fent aquesta tasca (per la qual rep sovint tota mena d'agraïments de part dels familiars dels malalts), va ser distingit l'any 2004 pel Consell General dels Col·legis de Metges de Catalunya amb el Premi a l'Excel·lència Professional, un guardó que ell ràpidament fa "de l'equip amb el qual tinc la sort de treballar". Igualment és el responsable de l'OSVA (Observatori de Salut Dr. Carles Vallbona). En aquesta ocasió, però, més que parlar de la seva professió de metge farem referència (ja ho hauran endevinat per la foto principal que acompanya l'entrevista) al seu vessant artístic. Barratina obliga, hem quedat amb ell per parlar de la commemoració dels propers 23 i 24 de gener a la sala d'actes del Geriàtric de l'Hospital General, del 25è aniversari de la primera representació el Nadal de 1984 (s'hi va fer el gener del 1985) dels Pastorets de Josep M. Folch i Torres per part del personal del centre, una proposta que van dur a terme aleshores Pilar Ruera, Marina Molins... Sempre amb vocació de músic (va ser bateria de l'orquestra Pral. 1a) i d'actor (va fer teatre amateur al Casal Parroquial i formà part anys més tard del grup Ziatar Teatre...), ha format part de l'elenc principal d'actors que han intervingut sempre en els Pastorets de l'Hospital, interpretant els papers de Lucifer i de Lluquet, una proposta que ha tingut fins ara tres directors: Esteve Banús, Dr. Josep Mercader i Montse Mas. En Germà està casat amb Roser Llibre, amb qui té dos fills: Ferran de 24 anys, i Mireia de 19. ♦

GERMÀ MORLANS

METGE DE L'HOSPITAL GENERAL DE GRANOLLERS I ACTOR DELS PASTORETS (25è ANIVERSARI)